

บรรณานุกรม

หนังสือ

กระทรวงศึกษาธิการ. ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พระนคร : ศรุสภา, 2495.
คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. การพัฒนากีฬาแห่งชาติ
กรุงเทพมหานคร : หางหุ้นส่วนจำกัดกีฬาร, 2523.

คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13. ที่ระดิกกีฬาเขตแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 13 จังหวัดลำปาง เชียงใหม่ : เจริญการค้า, 2523.

คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14. ที่ระดิกกีฬาเขตแห่ง
ประเทศไทย ครั้งที่ 14 จังหวัดปัตตานี กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการ
พิมพ์, 2524.

จรินทร์ ชานีรัตน์. วิชาการพลศึกษา กรุงเทพมหานคร : โอเคียนสโตร์, 2510.
ประคอง กรวรรณสุต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา
พานิช, 2521.

พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. ประวัติปรัชญาและหลักการพลศึกษา กรุงเทพมหานคร : โอเคียน
สโตร์, 2510.

ไพฑูรย์ จัยสิน. ประวัติปรัชญา ทฤษฎี หลักการพลศึกษา กาทสินธุ์ : สุกใส, 2518.

พอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2518.

บทความ

จรินทร์ ชานีรัตน์. "กีฬาเพื่อมวลชน," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ
2 (เมษายน 2524) : 205.

เจริญทัศน์ จินตนาเสวี และคณะ. "ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเขต," วารสารสุขศึกษา
พลศึกษา และสันทนาการ 1 (มกราคม 2523) : 29.

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. "ลักษณะแนวโน้มของหลักสูตรพลศึกษา พ.ศ.2521 และ 2524,"
วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 2 (เมษายน 2524) : 185.

สมชาย กล้าเวช และคณะ. "เปรียบเทียบเกมส์และการละเล่นพื้นบ้านมาเลย์-ไทย
ในภาคใต้ของประเทศไทย," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ
1 (มกราคม 2522) : 17.

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. "กีฬาเพื่อสันทนาการในหลักสูตรพลศึกษา," วารสาร
สุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 4 (มกราคม-ตุลาคม 2520) : 92.

อวย เกตุสิงห์. "ผลร้ายของกีฬาสุขภาพและการป้องกัน," วารสารสุขศึกษา
พลศึกษา และสันทนาการ 1 (มกราคม 2523) : 12.

_____. "ร่างกายกับการออกกำลังกาย," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ
สันทนาการ 2 (เมษายน 2524) : 190.

Articles

Essie, Dell H. "Sportmanship Evaluation of Athletics and Non
Athletics in Junior and Senior Highschool," Dissertation
Abstracts International 38 (January 1978) : 4171-A.

Ann, Elizabeth. "A Survey of the Lifetime Sports Needs and
Interests of Senior Citizens in Middle Tennessee,"
Dissertation Abstracts International 37 (April 1977) :
6341-A.

McDewell, Peggy. "Active Participation in Sports and Family
Cohesion in the Various Social Strata," Dissertation
Abstracts International 35 (November 1974) : 2740-A.

Lewis, Robert. "An Analysis of Intramural Sports Programs in the
State Supported Senior Universities in Tennessee,"
Dissertation Abstracts International 40 (October 1979):
1951-A.

Margarest, Elizabeth. "Differences in Aggression of Male and Female Athletics," Dissertation Abstract International 39 (December 1978) : 7823-A.

Paul, Gary. "An Investigation Into The Sociological Background of the Athletes Who Represented The United State of America in the XII Winter Olympic Games of 1976," Dissertation Abstracts International 38 (November 1977) : 3187-A.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทบ. ๐๓๐๘/๒๐๘๘

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ท่านเจ้าหน้าที่ทำจังหวัด.....

เนื่องด้วย นายวีระพงษ์ บางทาไม นิสิตปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา
กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการดำเนินการกีฬาจังหวัด" ในกรณีนี้ นิสิต
จำต้องทำการสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการแจกแบบสอบถาม
แก่ท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นิสิตได้เข้าพบเพื่อเรียนชี้แจง
รายละเอียดด้วยตนเอง และขอได้โปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว
ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

บัณฑิตวิทยาลัย หวังอย่างยิ่งในความกรุณาของท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แผนกมาตรฐานการศึกษา

โทร. ๒๕๒๘๘๘๖, ๒๕๒๗๖๗๗

องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

๑๐ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม ๑ ชุด

เนื่องจากกระผม นาย วีระพงษ์ บางทาไม เจ้าหน้าที่วิชาการและฝึกอบรม กีฬา กองส่งเสริมกีฬา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย กำลังทำวิจัยเรื่อง "ปัญหา การจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด" เพื่อศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อความก้าว หน้าที่ในวงการกีฬาของประเทศเพื่อหาวิธีแก้ไขและขจัดปัญหาเหล่านั้น อีกทั้งเป็นการศึกษา ถึงความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาในแต่ละภูมิภาคของประเทศ เพื่อ การให้ความช่วยเหลือที่ตรงเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ขององค์กรฯ ต่อไป จึงเรียนมา เพื่อขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้

อนึ่ง ข้อมูลที่ได้จากท่านในครั้งนี้ กระผมจะนำไปวิจัยเพื่อเป็นวิทยานิพนธ์ ใน การศึกษาชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิจัยผลรวมกับการจัดการ แข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านช่วยตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริงและ กรุณาส่งกลับคืนให้กระผมภายในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ด้วย จะเป็นพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

วีระพงษ์ บางทาไม

กองส่งเสริมฯ

โทร. ๓๑๔๒๐๗๑-๖

ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด

ประวัติย่อ

โปรดเขียนเครื่องหมาย ใน และเติมข้อความในช่องว่างต่อไปนี้

๑. เพศ ชาย หญิง
๒. อายุ.....ปี
๓. วุฒิทางการศึกษา.....วิชาเอก.....วิชาโท...
๔. อาชีพ.....สถานที่ทำงาน.....ตำแหน่ง.....
๕. ทำงานในฐานะเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดมาแล้ว.....ปี
๖. ท่านได้ปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดโดย
 การบรรจุตำแหน่ง
 ขอยืมตัวจากส่วนราชการอื่น
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
๗. นอกจากงานกีฬาของจังหวัดแล้วท่านต้องรับผิดชอบงานด้านอื่น ๆ อีกหรือไม่ ถ้ามีโปรดระบุ
  ๑. ....
  ๒. ศูนย์วิทยุทรัพยากร
  ๓. ....
  ๔. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ และเติมตัวเลขในช่องคำตอบให้ตรงกับความเป็นจริงในจังหวัดของท่าน เกี่ยวกับจำนวนสนามที่ไร้แข่งขันได้, จำนวนครั้งในการจัดการแข่งขัน ๑ ปีและชมรมกีฬาต่าง ๆ

ประเภทกีฬา	จำนวนสนาม		จำนวนครั้งในการจัดการแข่งขันกีฬาปี		ชมรมกีฬาในจังหวัด	
	โดยรวม	กลางแจ้ง	กีฬานักเรียน	กีฬาประชาชน	มี	ไม่มี
๑						
๒						
๓						
๔						
๕						
๖						
๗						
๘						
๙						
๑๐						
๑๑						
๑๒						
๑๓						
๑๔						
๑๕						
๑๖						
๑๗						
๑๘						

ประเภทกีฬา	จำนวนสนาม	จำนวนครั้ง ในการจัดการแข่งขัน ๑ ปี		ชมรมกีฬา ในจังหวัด			
		ในร่ม	กลางแจ้ง	กีฬานักเรียน	กีฬาประชาชน	มี	ไม่มี
๑๘	เรือใบ						
๒๐	โบว์ลิ่ง						
๒๑	อื่น ๆ (โปรดระบุ)						
	๑.						
	๒.						
	๓.						
	๔.						
	รวม						

วัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัดของท่านมีดังต่อไปนี้

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ข้างล่างนี้

ถ้าวัตถุประสงค์ในข้อใดมีความสำคัญมากที่สุด

โปรดเขียน ✓ ในช่องหมายเลข ๔

ถ้าวัตถุประสงค์ในข้อใดมีความสำคัญมาก

โปรดเขียน ✓ ในช่องหมายเลข ๓

ถ้าวัตถุประสงค์ในข้อใดมีความสำคัญน้อย

โปรดเขียน ✓ ในช่องหมายเลข ๒

ถ้าวัตถุประสงค์ในข้อใดมีความสำคัญน้อยที่สุด

โปรดเขียน ✓ ในช่องหมายเลข ๑

วัตถุประสงค์		๔	๓	๒	๑
๑	เพื่อสนองนโยบายของทางราชการ				
๒	เพื่อให้ประชาชนมีนิสัยรักกีฬาและการออกกำลังกาย				
๓	เพื่อให้ประชาชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์				
๔	เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพในหมู่ประชาชน				
๕	เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันต่าง ๆ				
๖	เพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัวแทนของจังหวัดส่งไปแข่งขันกีฬาเขตฯ				
๗	เพื่อช่วยขจัดปัญหาวัยรุ่น				
๘	เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินของประชาชน				
๙	เพื่อให้ประชาชนนำความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ที่ได้จากการกีฬาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม				
๑๐	เพื่อให้ประชาชนในจังหวัดได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ทางการกีฬา อื่น ๆ ๑. .... ๒. .... ๓. .... ๔. .... ๕.				

โปรกเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงในจังหวัดของท่าน

ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบมากที่สุด โปรรกเขียน ✓ ในช่องหมายเลข ๔
 ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบมาก โปรรกเขียน ✓ ในช่องหมายเลข ๓
 ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบน้อย โปรรกเขียน ✓ ในช่องหมายเลข ๒
 ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบน้อยที่สุด โปรรกเขียน ✓ ในช่องหมายเลข ๑

๑. อุปกรณ์ และ สนาม

ข้อ	ปัญหา	๔	๓	๒	๑
๑	อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันไม่ครบ				
๒	คุณภาพของอุปกรณ์ที่ใช้ไม่ไคมาตรฐาน				
๓	ขาดบุคลากรรักษาอุปกรณ์หลังจากที่ใช้ในการแข่งขันแล้ว				
๔	ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ				
๕	ไม่สามารถประกันชุดอุปกรณ์ใช้เองได้				
๖	สนามกีฬาในจังหวัดไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน				
๗	ขาดการทะนุบำรุงสนามในคงสภาพต่อการใช้งาน				
๘	ขนาดสนามไม่ไคมาตรฐาน				
๙	สนามสวนมากอยู่ห่างไกลจากชุมชน				
๑๐	สนามไม่มีอาณานิเวศสำหรับชุมชน				
๑๑	สภาพสนามไม่เหมาะสมต่อการเล่น				
๑๒	ต้องงคิใช้สนามเพราะไม่มีงบประมาณซ่อมแซม				
๑๓	ไม่มีพนักงานดูแลรักษาความสะอาดสนามโดยเฉพาะ				
๑๔	ไม่มีสนามเฉพาะสำหรับกีฬาแต่ละประเภท				
๑๕	อุปกรณ์และสนามกีฬามีราคาแพงเกินความจำเป็น				

๑. อุปกรณและสนาม (ต่อ)

ขอ	ปัญหา	๔	๓	๒	๑
	อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
	๑.				
	๒.				
	๓.				
	๔.				

๒. ผู้ตัดสิน

ขอ	ปัญหา	๔	๓	๒	๑
๑	จำนวนผู้ตัดสินที่ท่าในจังหวัดมีไม่เพียงพอ				
๒	ความสามารถของผู้ตัดสินยังไม่ได้มาตรฐาน				
๓	ผู้ตัดสินที่ท่าในจังหวัดไม่ให้ความร่วมมือ				
๔	ผู้ตัดสินไม่มีโอกาสอบรม ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม				
๕	ผู้ตัดสินขาดจิตวิทยาในการดำเนินการแข่งขัน				
๖	ผู้ตัดสินไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า				
๗	เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินไม่มีความสามารถ				
๘	ผู้ตัดสินไม่ได้รับสวัสดิภาพในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร				
๙	ผู้ตัดสินไม่ได้รับความเชื่อถือจากนักกีฬา				
๑๐	ความเข้าใจผิดของนักกีฬา เรื่องความดำเียงของผู้ตัดสิน				

๒. ผู้ตัดสิน (ต่อ)

ข้อ	ปัญหา	๔	๓	๒	๑
	อื่น ๆ (โปรดระบุ) ๑. .... ๒. .... ๓. .... ๔.				

๓. ผู้ฝึกสอน

ข้อ	ปัญหา	๔	๓	๒	๑
๑	จำนวนผู้ฝึกสอนที่ทำงานในจังหวัดมีน้อย				
๒	ขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนยังอยู่ในระดับต่ำ				
๓	ผู้ฝึกสอนไม่สามารถสาธิตการสอนได้				
๔	จำนวนนักกีฬามีมากผู้ฝึกสอนดูแลควบคุมไม่ทั่วถึง				
๕	ไม่สามารถปลุกฝังนำใจนักกีฬาแก่นักกีฬาได้				
๖	ไม่มีโอกาสอบรม ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม				
๗	บุคลิกภาพของผู้ฝึกสอนไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้นำ				
๘	ขาดความคิดริเริ่ม คัดแปลง การสอนให้เร้าความสนใจของนักกีฬาอยู่เสมอ				
๙	ไม่มีเวลาให้กับงานฝึกสอนเท่าที่ควร				
๑๐	ขาดอุปกรณ์และสนามที่เป็นของตนเอง				

๓. ผู้ฝึกสอน (ต่อ)

ข้อ	ปัญหา	๔	๓	๒	๑
	อื่น ๆ (โปรดระบุ) ๑. .... ๒. .... ๓. .... ๔.				

๔. นักกีฬา

ข้อ	ปัญหา	๔	๓	๒	๑
๑	ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง				
๒	ขาดสนามในการฝึกซ้อม				
๓	ขาดทุนทรัพย์สนับสนุน				
๔	ไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันเท่าที่ควร				
๕	ชอบเล่นทีมหรือแข่งขันมากกว่าการฝึกทักษะพื้นฐาน				
๖	ขาดประสบการณ์ และความเชื่อมั่นในตนเอง				
๗	ไม่เข้าใจกติกาการแข่งขันอย่างแท้จริง				
๘	ขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และขาดระเบียบวินัย				
๙	ขาดการสนับสนุนจากครอบครัว ผู้ปกครอง				
๑๐	ขาดผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพ				
	อื่น ๆ (โปรดระบุ) ๑. .... ๒. .... ๓. .... ๔.				

๖. การจัดและการดำเนินการแข่งขัน

ข้อ	ปัญหา	๔	๓	๒	๑
๑	ไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้เท่าที่ควร				
๒	ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประชุมจัดการแข่งขัน				
๓	ผู้ควบคุมนักกีฬามุ่งผลแพ้ชนะมากกว่าการเข้าร่วมแข่งขัน				
๔	ไม่ได้รับความสนใจและความร่วมมือจากประชาชนในการจัดการแข่งขัน				
๕	ประชาชนไม่เข้าใจ กติกาและวิธีการตัดสินกีฬา				
๖	การประหว่งของนักกีฬาหรือผู้ควบคุมทีม				
๗	ไม่สามารถจัดการแข่งขันตามระเบียบสากลได้				
๘	จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ท่าจังหวัดไม่เพียงพอ				
๙	ไม่สามารถจัดการแข่งขันได้เต็มที่เพราะงานในหน้าที่รับผิดชอบอื่น ๆ มีมาก				
๑๐	การทะเลาะวิวาทกันของนักกีฬาหรือคนเชียร์				
	อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
	๑. .... ศูนย์วิทยุทรัพยากร				
	๒.				
	๓. .... จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				
	๔.				

๗. งบประมาณ

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ใน ให้ตรงกับความเป็นจริง

จังหวัดของท่านได้รับเงินสนับสนุนในการจัดกีฬาจังหวัดจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

- เงินสนับสนุนจาก อ.ส.ก.ท.
- งบประมาณกีฬาของจังหวัด
- เงินสนับสนุนจากการจัดงานพิธี เทศกาลต่าง ๆ ของจังหวัด
- เงินรายได้ของชมรมกีฬาจังหวัด
- เงินบริจาค ของประชาชน บริษัท ห้างร้าน
- เงินค้ำจุนฯ เข้าแข่งขัน
- เงินสนับสนุนจากกรมพลศึกษา
- เงินค่านานาชาติเข้าชมกีฬา
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) ๑. ....
๒. ....
๓. ....
๔. ....

โปรดเติมข้อความในช่องว่างต่อไปนี้ ตามสภาพความเป็นจริงในจังหวัดของท่าน

๑. ประชาชนในจังหวัดของท่านมีความนิยมกีฬาประเภทต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

๑. .... ๒. ....
๓. .... ๔. ....
๕. .... ๖. ....

๒. ปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันต่อไปนี้ ปัญหาใดที่ท่านเห็นว่ามีสำคัญ
 ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงโดยเร็ว โปรดลำดับความสำคัญของปัญหานั้น ๆ
 งบประมาณ   อุปกรณ์สนาม   ผู้ตัดสิน   ผู้ฝึกสอน   นักกีฬา
 ผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด   การจัดและดำเนินการแข่งขัน
 ลำดับที่ ๑. ....
 ๒. ....
 ๓. ....

๓. ท่านคิดว่ามีอุปสรรคใดที่ทำให้วงการกีฬาของประเทศไทยไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร
 ๑. ....
 ๒. ....
 ๓. ....
 ๔. ....
 ๕. ....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กำเนิดการแข่งขันกีฬาของโลก⁺

ตามประวัติการกีฬาของโลกได้กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬาครั้งแรกในโลกที่โดมีหลักฐานบันทึกไว้นั้นคือการแข่งขันกีฬาที่เรียกว่า เทลทินเกมส์ (Teltein Games) ในประเทศไอเวอร์แลนด์ ประมาณเกือบ ๕๐๐๐ ปีมาแล้ว ลูกิด แห่งคณะแซนเหล็ก (Luguid of the Strong Arm) เป็นหัวหน้าจัดงานขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกแด่ ควีนเทลตี (Queen Telte) มารดาเลี้ยงผู้สวยงาม การแข่งขันมีอะไรบางอย่างไม่ชัดเจน แต่สันนิษฐานกันว่าคงจะเป็นลาคีว แข่งวิ่ง มวยปล้ำ ฟุ่่งแหลน ตั้งแต่นั้นต่อมาการกีฬาได้หายไปจากประวัติศาสตร์ จนกระทั่งราว ๔๐๐ ปี ก่อนคริสตศักราชได้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศกรีก ซึ่งการแข่งขันในครั้งนั้นไม่ยอมให้สตรีเข้าชมเด็ดขาด ทั้งนี้เพราะการแข่งขันกระทำกันแต่ผู้ชาย และมีโคสวมอารมณ์ใด ๆ เลยขณะแข่งขัน มีบางรายที่ฝ่าฝืนโคตองโทษถึงประหารชีวิตก็มี ต่อมาโควางระเบียบให้โซนาณีนเด็ก ๆ ปกปิดร่างกายเฉพาะส่วนที่จำเป็น แต่ก็เกิดอุบัติเหตุขึ้นคือ มีนักกีฬาคนหนึ่งชื่อ ออลิปปัส (Ollippous) ซึ่งเป็นผู้ไม่มีหวังชนะในการวิ่งแข่งขันเลย แต่บังเอิญขณะที่กำลังวิ่งแข่งอยู่นั้น นาณีนนอนที่นั่งอยู่ใกล้หลุมออกจากรางคนลอนจอน ออลิปปัส ไม่โคเป็นหวงนานั้นเลย คงวิ่งเหยียดไปจนถึงเส้นชัย และปรากฏว่าขณะหนึ่ง ทั้งนักกีฬาอื่น ๆ ไวซางหลังอย่างลึบดับ จึงพากันแน่ใจอีกวาระหนึ่งว่าการไม่มุ่งหมอะไรจะทำให้หะมัดหะแมงโคเปรียบอย่างมากมาย จึงเลิกการมุ่งหมเขาแข่งขันอีกเป็นเหตุให้สตรีหรือคอกีฬาอีกครั้งหนึ่ง ต่อมาโคมีสตรีหนึ่งปลอมตัวเป็นบุรุษเขาไปชมลูกชายแข่งขันชกมวยและถูกจับโคจึงมีระเบียบใหญ่เขารวมการแข่งขันกีฬาเปลือยการ เช่นนักกีฬาควย

ราว ๗๗๖ ปี ก่อนคริสตศักราช ได้มีการชุมนุมแข่งขันกีฬาที่เรียกว่า "โอลิมเปียค" (Olympiad) บนเนินเขาในเมืองโอลิมเปีย (Olympia) ประเทศกรีก จนกระทั่งถึงคริสตศักราช ๓๙๒ รวมเวลา ๑๑๖๕ ปี แข่งขัน ๔ ปีค่อครั้ง รวม ๒๙๒ ครั้ง ก่อนการแข่งขันแต่ละครั้งพระมหากษัตริย์จะต้องมีพระบรมราชโองการประกาศให้ทราบอย่างน้อย

⁺คัดลอกจากเอกสารพิพิธภัณฑกีฬา, อ.ส.ก.ท. (มปท).

ล่วงหน้า ๑ ปี เพื่อให้โอกาสผู้สมัครเขาแข่งขันโคเตรียมฝึกซ้อม ครั้นอีกหนึ่งเดือนจะถึงกำหนดการแข่งขันก็จัดให้มีการคัดเลือกเสียชั้นหนึ่ง เพื่อเฟ้นแต่ผู้มีความสามารถทัดเทียมมาตรฐานที่ใดกำหนดไว้เขาแข่งขันกันต่อไปในวันงาน ฉะนั้นผู้ที่โคเขาแข่งขันจึงนับว่าเป็นผู้มีเกียรติยิ่ง สมัยนั้นการแข่งขันวิ่งระยะ ๑ สเตค (Stade) ประมาณ ๑๙๘ เมตร หรือประมาณ ๖๖๘ ฟุต เป็นที่นิยมแพร่หลาย การแข่งขันระยะนี้ต้องจัดในสนามที่มีอัฒจันทร์เพื่อดูการแข่งขันวิ่งนั่นเอง อัฒจันทร์ที่นั่งดูรวมทั้งลู่วิ่งจึงเรียกว่า "สเตเดียม" (Stadion) ต่อมาเป็นภาษาอังกฤษใช้ว่า "สเตเดียม" (Stadium) ไทยเราแปลว่า "กรีฑาสถาน" จากนั้นต่อมาก็ได้มีการขยายการวิ่งระยะต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และจัดกีฬาเพิ่มขึ้นอีกเช่น การแข่งเกวียน ปัญจกรีฑา มวยชก มวยปล้ำ มวยทั้งชกและปล้ำจนกว่าจะตายลงข้างหนึ่ง หรือยกนี้ยอมอย่างราบคาบ และยังมีวิ่งผลัด วิ่งคบไฟ เวลากลางคืน ซึ่งผู้ชนะจะต้องวิ่งไปถึงเส้นชัยโดยไฟไม่ดับเป็นต้น การแข่งขันแต่ละครั้งใช้เวลา ๕ วัน ในวันแรกและวันสุดท้ายคณะกรรมการและนักกีฬาจะต้องเดินทางไปสักการบูชาเทพูปซีอัส (Zeus) ซึ่งนับถือกันว่าเป็นเทพเจ้าแห่งการกีฬา

การแข่งขันกีฬาสมัยนั้น แข่งขันกันเฉพาะประชาชนชาวกรีก จนกระทั่ง ปี ๑๔๖ ก่อนคริสตกษัตริย์โรมัน เขารอบครองกรีก ชาวกรีกก็ยังดำเนินการแข่งขันต่อไปโดยมีชาวโรมันเป็นเพียงผู้ชม ต่อมาชาวโรมันก็ฝึกหัดกีฬาและเขารวมแข่งขันกับกรีกอย่างทรหด ภายหลังเกิดการวิวาทกันขึ้น กรีกกล่าวหาว่านักกีฬาถูกปล้นชัยชนะ ชาวโรมันได้ออกแสดงการกีฬาเก็บค่าเป็นอาชีพ ซึ่งไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์และกติกา ความบาดหมางทวีความรุนแรงขึ้น จนเกิดเรื่องใหญ่โต ชาวโรมันได้ออกวินาศกรรมเผาผลาญที่พักนักกีฬากรีก และทำลายสนามกีฬาลงหมดสิ้น ความทราบถึงจักรพรรดิ ฮีโธคอสซุส (Theodosius) แห่งโรม จึงมีพระบรมราชโองการให้ยุติการแข่งขันกีฬา เมื่อ ค.ศ. ๓๙๒ นับเป็นการสิ้นสุดยุคของการแข่งขันกีฬาโอลิมเปีย

ต่อมาใน ค.ศ. ๑๘๘๒ มีนักกีฬาชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งชื่อ บารอน ปีแอร์ เคอูแบร์แตง (Baron Pierre de Coubertin) ได้พิจารณาเห็นว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างชาติที่เขากรรมการแข่งขันด้วยกัน เป็นการสมาคมชั้นสูง เพื่อแลกเปลี่ยนจิตใจอันแท้จริงของนักกีฬา การสิ้นสุดการแข่งขันกีฬา

โอลิมเปียค เป็นเหตุให้สัมพันธ์ภาพทางการกีฬาชาวตะวันตกสงบลงเป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่ง ท่านผู้นี้จึงได้เชิญสหราชอาณาจักร คัมเบิลวู ยู สโตน แห่งอเมริกา, ดร. จีริกซ์ แห่งโบเฮเมีย, เซอร์ จอห์น แอสตเลย์ แห่งอังกฤษ, มร. วิกเตอร์ แบค แห่งสวีเดน, มร. ไบเคลาส แห่งกรีซ มารวมกันคิดและเปิดประชุมใหญ่ระหว่างผู้แทนประเทศต่าง ๆ ขึ้นที่เมือง ซอรัมอนต์ ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ค.ศ. ๑๘๙๔ ประกาศตั้งคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศ (International Olympic Committee) และตกลงให้มีการชุมนุมกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกของสมัยปัจจุบันนี้ที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ ใน ค.ศ. ๑๘๙๖ โดยยึดมั่นในจุดมุ่งหมายและอุดมคติเกี่ยวกับการแข่งขันโอลิมเปียคโบราณที่ว่า Citius-Altius-Fortius (เร็ว - สูง - แรง) บารอนปีแอร์ เดอ กูแบรแตง ได้มอบคำขวัญสำหรับการแข่งขันโอลิมปิกปัจจุบันนี้ว่า "สาระสำคัญในการแข่งขันโอลิมปิกมิใช่การชนะ แต่สำคัญอยู่ที่การเข้าร่วมแข่งขัน จุดหมายของชีวิต ไม่เพียงแต่ดูจนชนะ หากแต่ต้องสู้อย่างดีเป็นใหญ่" (The important thing of The Olympic Games is not to win but to take part. The essential thing in life is not conquering, but fighting well) ตั้งแต่นั้นมาก็ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเป็นประจำเรื่อยมา โดยกำหนดจัดการแข่งขัน ๔ ปีครั้ง และประเทศเจ้าภาพก็หมุนเวียนกันไปตามความเหมาะสม^๑

กำเนิดกีฬาระหว่างประเทศในเอเชีย

การแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในเอเชียได้จัดขึ้นครั้งหนึ่งโดยชื่อ ว่า "การแข่งขันเพื่อความชนะเลิศแห่งภาคตะวันออกไกล" (Far Eastern Championship Games) เป็นการแข่งขันทะหว่างประเทศ จีน ญี่ปุ่น และฟิลิปปินส์ ที่ เซียงไฮ้ โตเกียว และมนิลา ซึ่งผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพ การแข่งขันดำเนินมาได้ ๑๐ ครั้ง ก็เกิดปัญหาขัดแย้งในความคิดเห็นบางประการและเลิกกันไป

^๑ พงษ์ศักดิ์ พลະพงส์, เรื่องเดียวกัน. หน้า ๘๗ - ๘๓.

ต่อมากลุ่มประเทศทางตะวันตกของเอเชียได้จัดการแข่งขันกีฬาขึ้นเรียกว่า "การแข่งขันกีฬาแห่งภาคพื้นเอเชียตะวันตก" (The Western Asiatic Games Federation) การแข่งขันจัดขึ้นที่นิวเคลอี่ ประเทศอินเดีย เมื่อเดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๗๘ ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันมี ปาเลสไตน์, อิหร่าน, อัฟกานิสถาน, ดังกา และอินเดีย. ความคิดเห็นที่จะจัดตั้งเป็นสหพันธ์แห่งเอเชีย (Western Asiatic Games Federation) ได้รับการสนับสนุนมาก จนกระทั่งในการแข่งขันโอลิมปิก ครั้งที่ ๑๔ ณ กรุงลอนดอน ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ถึง ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ ซึ่งมีประเทศในเอเชียเข้าร่วมแข่งขันด้วย ๑๓ ประเทศคือ เกาหลี, จีน, ซีเรีย, ปากีสถาน, พม่า, ฟิลิปปินส์, ดังกา, เลบานอน, สิงคโปร์, อัฟกานิสถาน, อินเดีย, อิรัก และอิหร่าน คร.สนธิ ชาวอินเดีย ซึ่งเป็นประธานสหพันธ์เอเชียเกมส์ในปี พ.ศ. ๒๔๕๐ จึงถือโอกาสเชิญผู้แทนประเทศต่าง ๆ มาประชุมกันในวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ ปรากฏว่ามีผู้แทนจาก ๕ ประเทศเข้าร่วมประชุมคือ เกาหลี, จีน, พม่า, ฟิลิปปินส์ อินเดีย ที่ประชุมได้ร่างธรรมนูญจัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า "สหพันธ์กีฬาแห่งเอเชีย" (Asians Games Federation) และนัดประชุมคราวต่อไปที่อินเดีย ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๒ เมื่อถึงวันที่ ๑๒ - ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๓๘๒ ก็มีผู้แทนจากคณะกรรมการโอลิมปิก แห่งพม่า ฟิลิปปินส์ และอินเดีย เข้าร่วมประชุม และมีผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมประชุมจากประเทศไทย เนปาล ปากีสถาน ดังกา อัฟกานิสถาน และอินโดนีเซีย วันแรกของการประชุมได้พิจารณาเสนอธรรมนูญและมีการปรารถติปรับปรุงแก้ไขธรรมนูญให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และในวันต่อมาที่ประชุมได้มีมติให้ธรรมนูญนั้นมีผลบังคับอย่างจริงจัง สาระสำคัญของธรรมนูญนั้นเห็นว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างประชาชาติแห่งเอเชียจะต้องจัดการแข่งขันทุก ๆ ๔ ปี สถานที่จัดการแข่งขันคือประเทศเจ้าภาพให้เปลี่ยนไปตามลำดับตัวอักษรของประเทศที่ไคลงนามในกฎบัตรคือ ปากีสถาน, พม่า, ฟิลิปปินส์, อัฟกานิสถาน, และอินเดีย ทั้ง ๕ ประเทศนี้คือ เป็นสมาชิกถาวรของสหพันธ์เอเชียเกมส์ นอกจากนี้ สาระสำคัญของธรรมนูญอีกข้อหนึ่งคือ ให้การแข่งขันมาอยู่กึ่งกลางระหว่างการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกพอดี อินเดียรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเอเชียเกมส์ครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๔๕๓ ณ กรุงนิวเคลอี่ แต่ขอเลื่อนเวลาการแข่งขันไปในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๔ เพื่อจัดเตรียม

การ นี้เองคือจุดเริ่มต้นของการแข่งขันกีฬาภาคพื้นเอเชีย

กำเนิดกีฬาระหว่างประเทศในเอเชียอาคเนย์

เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้มีการปรารภกันจากหลายแห่งว่า บรรดา ประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นแหลมทอง ซึ่งได้แก่ ไทย, พม่า, มาลายา, กัมพูชา, ลาว และเวียดนาม ควรจะได้มีการชุมนุมแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ตามนัยของเอเชียเกมส์ และ โอลิมปิกบ้าง เพราะผลจากกีฬาดังกล่าว นักกีฬาในประเทศภาคพื้นแหลมทองมีสมรรถภาพ และประสิทธิภาพดีกว่าประเทศอื่นอยู่ และประเทศในภาคพื้นแหลมทองก็มีความเป็นอยู่ ละม้ายคล้ายคลึงกัน อากาศหนาวร้อนสม่ำเสมอ รูปพรรณสัณฐานไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน และก็จะจัดให้มีการแข่งขันในฤดูกาลอันควรให้โคจรหวนกลับมาการแข่งขันเอเชียเกมส์และ โอลิมปิกควยแล้วก็จะเป็นการเตรียมที่มีคุณค่าแก่การแข่งขันครั้งใหญ่ดังกล่าวไปในตัว ประ การสุดท้ายจุดประสงค์สำคัญของการแข่งขันก็คือ

๑. เพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างเพื่อนบ้านทั้ง ๖ ให้มีความสนิทสนมยิ่งขึ้น เพราะกีฬาเป็นสื่อสัมพันธ์ไมตรีที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง
๒. เพื่อจะได้ปรับปรุงกิจการกีฬาและนักกีฬาของเราให้ดียิ่งขึ้น เพราะนอกจาก จะเป็นการประลองฝีมือกันแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้นักกีฬาค้นตัวยิ่งขึ้น

จากมูลเหตุดังกล่าวคณะกรรมการโอลิมปิกไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงได้มีการ ประชุมปรึกษาหารือกันเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๑ และลงมติให้ พิจารณาวางโครงการจัดการแข่งขันขึ้น ที่ประชุมได้พิจารณาประชุมกันหลายครั้ง ผลที่สุด ตกลงจะจัดการแข่งขันครั้งแรกขึ้นโดยใช้ชื่อภาษาไทยว่า "การแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ภาคพื้นแหลมทอง" (South East Peninsular Games) ซึ่งขอเป็นภาษาอังกฤษว่า "SEAP GAMES" ภาษาไทยว่า "กีฬาแหลมทอง" ประเทศที่จะเข้าร่วมแข่งขัน คือ ไทย, พม่า, มาลายา, เวียดนาม, ลาว และกัมพูชา รวม ๖ ประเทศ ซึ่งอยู่บน ภาคพื้นแหลมทอง (Peninsular)

เมื่อคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก็ได้รับความเห็นชอบด้วย ที่ประชุมได้แต่งตั้งให้หลวงสุขุมนิยมประดิษฐ์ หัวหน้าคณะผู้แทนไทย

ที่ไปร่วมงานฉลองการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๓ ณ กรุงโตเกียว เขารวมประชุม
ปรึกษาหารือ กับบรรดาผู้แทนประเทศภาคพื้นแหลมทอง ทุกประเทศเห็นพ้องควย และลง
มติรับหลักการว่าจะมีการแข่งขันในเคื่อนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นครั้งแรกที่กรุงเทพและ
จะจัดตั้งองค์การกีฬาระหว่างประเทศภาคพื้นแหลมทองขึ้นโดยมีธรรมนูญการแข่งขันเพื่อความ
คุ้มครองการแข่งขันให้ดำเนินไปอย่างมีเกียรติและเสมอภาค เมื่อคณะนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ของ
ไทยเดินทางกลับจากประเทศญี่ปุ่นแล้ว คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยได้มีการประ
ชุมกันหลายครั้งเพื่อที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ การแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งแรกจัดขึ้นเมื่อ
วันที่ ๑๑-๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ ณ กรุงเพท ประเทศไทย นับเป็นการกำเนิดกีฬา
ในภาคพื้นแหลมทองครั้งแรก

กำเนิดกีฬาในประเทศไทย

คนไทยใคร่จักกับกีฬาและฝึกฝนกันมาแต่โบราณ สมัยสุโขทัย สมัยกรุง
ศรีอยุธยา สมัยกรุงธนบุรี ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวกีฬาที่ฝึกฝนกันมากคือ มวยไทย กระบี่
กระบอง ทั้งนี้เพราะการฝึกหัดมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสงคราม ต่อสู้ป้องกันตัว นอกจากนี้ก็มี
"กีฬาตะกร้อ" ซึ่งกำเนิดมาเพราะการไขว่คว้าแทนอาวุธจริงในการฝึกหัด แล้วยกคัดแปลงมา
สานเป็นทรงกลมหลาย ๆ ขนาดไซเท่าเตะเตะเล่น ทางราชการยังได้สานเป็นลูกใหญ่ ๆ
สำหรับโบยนักโทษที่กระทำผิดร้ายแรงให้ชางเตะไปตามถนนอีกควย"๑ กีฬาพื้นเมืองที่มีเล่น
กันในงานเทศกาลชนบทเป็นส่วนใหญ่คือ ตีจับ วิ่งเปี้ยว ชักคะเชอ สกา เสือกินวัว แขนงรู
ตีคลี สะบ้า ไม้ตีง เตย ซึ่งถือเป็นการแสดงศิลปะและวัฒนธรรมประจำชาติตั้งแต่โบราณ
กาลตราบเท่าทุกวันนี้ ครั้นถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ก็เริ่มมีการจัดตั้งสำนักค้าย หรือคณะ
ต่าง ๆ เพื่อทำการฝึกหัดวิชากระบี่กระบองและมวยไทย อย่างเป็นหลักแหล่งในแง่ของศิลปะ
เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในภาวะบ้านเมืองวางจากศึกสงคราม จนถึงสมัยของพระบาทสม-
เด็จพระเจ้าจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประเทศไทยเริ่มมีการติดต่อกับชาวต่างประเทศ กีฬาที่ชาว

๑ องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, กติกาทะกร้อ (กรุงเทพฯ :
เอราวัณการพิมพ์, ๒๕๒๒.) หน้า ๒.

ยุโรปนิยมเล่นกันก็เริ่มเป็นที่รู้จักของคนไทยจนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว การกีฬาได้รับการส่งเสริมกว้างขวางมากขึ้น พร้อม ๆ กับความเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาของประเทศ เนื่องจากพระองค์ทรงสนพระทัยในการกีฬาถึงกับ "ทรงหัดมวยไทยและกระบี่กระบอง อีกทั้งได้เคยทรงเล่นฟุตบอลกับบรรดาขุนนางและข้าราชการในสมัยของพระองค์"^๑ กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ทรงสนพระทัยมากถึงกับพระราชทานด้วยเพื่อเป็นรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาประเภทนี้คือ "การเดินวาว" เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงสนพระทัยในการกีฬา ข้าราชการ ประชาชน ก็พลอยนิยมสนใจตามไปด้วย การกีฬาของไทยก็เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่ง "วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๐ กระทรวงธรรมการได้จัดให้มีการแข่งขันกรีฑานักเรียนเป็นครั้งแรกที่สนามหลวง"^๒ และได้กราบบังคมทูลสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ เสด็จทอดพระเนตรการแข่งขันกรีฑาครั้งนี้ด้วย ซึ่งต่อมาได้ถือเป็นประเพณีจัดการแข่งขันกรีฑาเป็นประจำทุกปี นับว่าการแข่งขันกีฬาที่สมบูรณ์แบบใดกำเนิดขึ้นในประเทศไทยแล้ว ต่อมาการกีฬาก็ได้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวาง ประกอบกับการที่ได้มีการติดต่อกับชาวต่างชาติมากยิ่งขึ้น กีฬาต่าง ๆ จึงถูกเผยแพร่ไปโดยชาวต่างชาติผู้คนไทยอีกทางหนึ่งด้วย กีฬาดังกล่าวก็ได้แก่กีฬาที่เรารู้จักกันดีในแง่ของกีฬาสากลซึ่งทุก ๆ ประเทศในโลกได้ให้ความสนใจเป็นอย่างดี

ดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย

นับตั้งแต่ได้มี "พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๗"^๓

^๑ไพฑูริย์ จัยสิน, เรื่องเดียวกัน หน้า ๘.

^๒เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘

^๓องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, ข้อบังคับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย (กรุงเทพฯ : เอรಾವันการพิมพ์,

คณะกรรมการองค์การฯ ได้วางโครงการในการขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปทั่วพระราชอาณาจักร ด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดภายในภาคต่าง ๆ ของประเทศขึ้นพร้อมกัน แต่โดยที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๕ ในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ ๓ - ๔ ปี และองค์การฯ ต้องรับภาระในค่านูรการของงานนี้ จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาเขตต้องเลื่อนไป เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันทัวร์นาเมนต์กีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๕ แล้ว คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยจึงได้ขยับยกโครงการนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่อย่างจริงจัง และในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้มีมติยืนยันที่จะจัดการแข่งขันกีฬาภาคขึ้นเป็นประจำปี กำหนดเอาวันที่ ๕ ธันวาคม อันถือเป็นวันสำคัญในประวัติกีฬาของไทย เพราะเป็นวันเปิดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๕ ที่กรุงเทพฯ เป็นวันเริ่มการแข่งขัน

ตามแผนการขั้นแรก องค์การฯ ได้จัดกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงขึ้นเป็นภาคสมมุติ ๕ ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ และขอให้จังหวัดต่าง ๆ ภายในภาคเลือกจังหวัดศูนย์กลางหรือจังหวัดหัวหน้าภาคขึ้นเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดในภาคเพื่อให้ได้นักกีฬาตัวแทนของภาคใต้ และองค์การฯ จะเป็นผู้นำนักกีฬาของภาคไปแข่งขันชิงชนะเลิศที่กรุงเทพฯต่อไป

ต่อมาได้เกิดความเห็นที่ว่า คำว่า ภาค นั้นอาจจะปะปนกับคำว่า ภาคของทางราชการ ซึ่งไม่เหมือนกัน จึงเปลี่ยนคำว่า ภาค เป็น เขต และเพื่อความสะดวกจึงให้เลขที่ของเขตไว้ ดังนี้

- เขต ๑ คือ กลุ่มจังหวัดในภาคเหนือ
- เขต ๒ คือ กลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- เขต ๓ คือ กลุ่มจังหวัดในภาคกลาง
- เขต ๔ คือ กรุงเทพฯและกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออก
- เขต ๕ คือ กลุ่มจังหวัดในภาคใต้

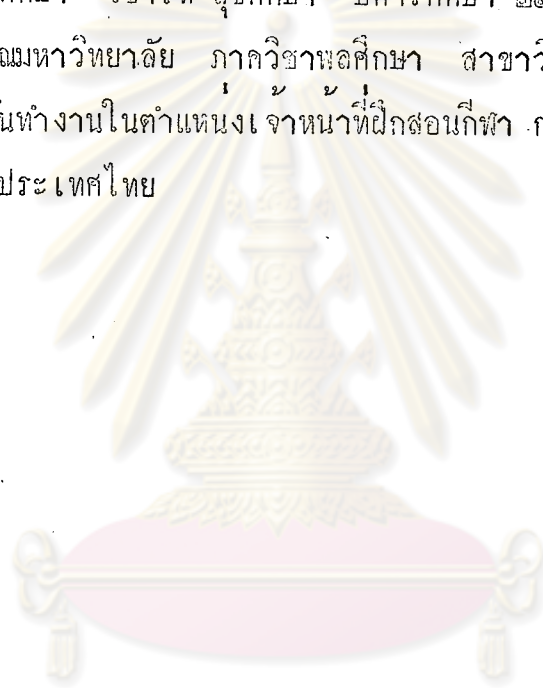
กีฬาเซตครั้งที่ ๑ ตามแผนเดิมจะจัดที่กรุงเทพในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ แต่ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๐ กัมพูชาซึ่งได้รับเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งที่ ๕ ไคล้ออกจากสหพันธ์กีฬาแหลมทองอย่างกะทันหัน ที่ประชุมสหพันธ์มีมติให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพแทนโดยกำหนดให้เปิดการแข่งขันในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ด้วยเหตุนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการองค์การฯ จึงมีมติให้เลื่อนการแข่งขันกีฬาเซตครั้งแรกมาเป็นวันที่ ๑ - ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยจัดดำเนินการต่าง ๆ ตามหลักการเดิมทั้งสิ้น ต่อมาได้ขยายเขตจากเดิม ๕ เขต เป็น ๙ เขต ในการแข่งขันกีฬาเซตครั้งที่ ๒ จังหวัดเชียงใหม่ และขยายเป็น ๑๐ เขต โดยแยกกรุงเทพมหานครเป็นเขตเพิ่มเติม เมื่อการแข่งขันครั้งที่ ๓ จังหวัดนครราชสีมา และดำเนินการแข่งขันเช่นนี้ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันได้มีการแข่งขันกีฬาเซตแห่งประเทศไทยไปแล้ว ๑๔ ครั้ง ครั้งสุดท้ายจัด ณ จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๒ - ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย วีระพงษ์ บางท่าไม้ เกิดเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ณ จังหวัดสมุทรสาคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลิตศึกษา วิชาเอก ผลิตศึกษา วิชาโท สุขศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๘ เข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาผลิตศึกษา สาขาวิชาผลิตศึกษา เมื่อปีการศึกษา ๒๕๒๑ ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝึกสอนกีฬา กองส่งเสริมกีฬา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย